

Nikikumbuka sasa Tarehe yakufika Tanzania napata raha. Tumefika Uganda na ndege halafu tumesafiri masaa 33 mpaka Tanzania, Dar-Es-Salam. Tumeona vitu vingi. Mara ya kwanza nimeona wanyama kama twiga, nyumbu na swala.

Badaaye ya seminar tumeenda Morogoro. Nikifika Morogoro nilikuwa na macho makubwa. Watu wengi wamekuwa kwenye barabarani na wamefanya kelele kubwa, bado sijaona hivi.

Lakini nikifika Mgolole kelele imepungua kidogo. Bado kelele kidogo ya watoto, lakini kelele hii na penda sana kusikia. Nimefurahi sana kuona watoto wote.

Kabla nimekuja Tanzania nimefikiri ile nyumba ya watoto yatima ni ndogo sana na hawana vitu kabisa. Lakini nikifika, nikiona, nimepata raha kwa sababu hawana nyingi lakini watoto wanafurahi, wanacheza na wanasoma. Hapa Ujerumani daima tunasikia watu waafrika hawana hela na watu wengi hawawezi kwenda schule. Kwa hii nimepata raha kabisa nikiona watoto wanaweza kusoma.

Hata Dispensary ya Mgolole nimefikiri, itakuwa kubwa kidogo kama Hospitali, kwa sababu hapa Ujerumani hatuna hivi. Tunayo Hospitali kubwa na Daktari ya nyumbani. Ni mtu moja anayo chumba moja au viwili au vitatu halafu watu wakiumwa kidogo tu, hawaendi Hospitalini, wanaenda kwa daktari yule tu. Lakini kwenye Dispensary wamefanya kazi nzuri. Tumejifunza vitu vingi. Halafu badaaye muda mrefu kidogo tulikuwa tunajua kuongeo kiswahili kidogo. Kujua lugha ya Tanzania imetusaidie kufanya kazi kwa sababu watu wachache tu wanajua kingereza. Hata kufanya kazi nyumba ya watoto yatima imetusaidie sana kujua kiswahili. Tumewaelewa watoto na masister na hawa nafikiri wametuelewa pia.

Pia joini, badaaye ya kufanya kazi, imetusaidie sana kuongea na watu wengine.

Muda zote nilikuwa Tanzania nimejifunza vitu vingi.

Kufua nguo na mikono, kupika na moto, kushona nguo bila mashina, kuishi siku mbili tatu blia umeme au bila maji, na kitu kingine...vitu vile bado sijafanya na sijaona hapa. Lakini nafikiri ni lizami kujua kufanya kazi bila mashina kwa sababu hata mashina inaweza kuharibika, halafu watu waujerumani hawajui kufanyaje, lakini kwa wafrika hainashida. Kwa sababu daima wanafanya bila mashina. Kujua kufanya kazi nyingi na mikono tu au kuishi bila kuhitaji vitu vingi, itanisaidia sana pia kwa mbeleni.

Wote watanzania wametusaidia sana na wametupenda sana. Kama vipi tumeona kama tumepotea, watanzania wametusaidie kutafuta. Wote wamefurahi wakituona, wametukaribishe mara nyingi. Hawana hela nyingi lakini wametununua soda, wametupikia viazi na wameongeza matunda au cakie. Sijui kama naweza kuwashukuru, mungu anajua tu.

Wanakupa vitu vingi kwa sisi, hata kama hawana kitu. Wanatukupa upendo kwa sababu wana bashasha nyingi.

Nikikumbuka wale watu, naweza kusema: hii ni Afrika! Hii ni Tanzania! Na mimi na furahi sana nikijua wapo watu kenwe dunia hii, wanayo upendo, wanayo moyo nzuri wanafanya vitu vingi bila kutaka hata kitu moja. Wanaishi tu kama watu wote na amani. Ilikua heshima kwa mimi kuishi nao, nawaheshimu kweli.

Nawashukuru wote kwa kazi zote na kwa upendo zote tumepata sisi.

Bado sijaona wanadamu wazuri kama hawa watanzania.

Najua sasa, badaaye ya kusoma chuo kikuu nataka sana kurudi Tanzania, napenda sana nchi na watu wa Tanzania.

Nimesikia kama nyumbani. Asanteni.

Mungu awabariki wote!

Annabelle